

— Защо дойдоха?
 — Да вземат ластовиченцето от гнездото му.
 — Не си давам ластовичето! — и Стоянчо замънка плачливо.

Йорданка също се приближи, прегърна баба си през шията и ѝ се похвали:

— Бабо, днес научих една песен! Искаш ли да ти я изпея? — Йорданка не дочака покана от баба си, облегна се на рамото ѝ и запя с пълен глас:

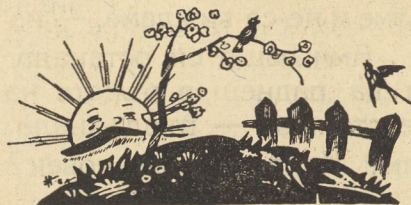
„Събрали са се, събрали
 дунавските малки моми,
 на Дунав платно да белят...“

Тънкото гласче на Йорданка прехвърли близката чужда ограда и се разпиля на роса из богатските дворове. Баба Руса се наведе, долепи устни до челото на Стоянча и дълбоко въздъхна:

— На баба юначето! То ще стане добър и работен стопанин!

Две ластовици пресякоха въздуха, направиха широк кръг, кацнаха на пръта под стряхата и зачуруликаха.

Константин Петканов

МАЙСКА ПЕСЕН

Поток от светлина в полето Зове, отвред зове простора,
 приижда, плъзга се отвред, далеч от градски шум и дим,
 и грее празнично небето в гърдите с сладостна умора
 над пролетния чуден свет! днес първи май да поздравим!

Деца, в таз утрин лъчезарна
 да се сплотим за празник нов,
 и, във сърцата с дружба вярна,
 да сеем братство и любов!

Асен Калоянов